

רבי נחמן

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע

א' כ"ה תמוז

(שבחי הר"ם)

שש (א) ... וכמה פעמים היה מדבר לפני השם יתברך דברי תחנון ובקשות מלבד, ונדפמן לו בתוך דבוריו טענות נפות ותפלות נכונות ומסדרות, והוטבו בעיניו, והיה כותבם אצלו לזכרון, למען יזיח רגיל להתפלל אותם גם אחר כך. וכן היה רגיל בעמך זה, לדבר בינו לבין קונו הרבה מאד מאד, וכל תפלותיו היו, שיזכה להתקרב להשם יתברך, והיו לו טענות גדולות להשם יתברך על זה.

שש (ב) ואף-על-פי-כן היה נדמה לו תמיד, שאין מסתכלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל, רק אדרבא, נדמה לו, שמרחיקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני הרחקות, וכאלו אין רוצין בו כלל, וכלל, כי היה רואה, שחולפין ועוברין כמה וכמה ימים ושנים, מעדין הוא רחוק מהשם יתברך, ולא זכה עדין לשום התקרבות, על-כן נדמה בעיניו, שאין שומעין דבריו כלל ואין מסתכלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות מעבודתו יתברך, אך אף-על-פי-כן היה מחזק עצמו מאד, ולא הפיח את מקומו.

שש וכמה פעמים היה, שהיה נופל בדעתו מחמת זה, שראה שהוא מתפלל ומעתייר ומפציר כל-כך, שיתקרב לעבודת השם יתברך, ואין מסתכלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו, ולא היה מדבר עוד כל-כך בינו לבין קונו איזה ימים. אחר-כך נסר בעצמו, והתביש בעצמו על שהיה אחר מדותיו יתברך, כי באמת בנדאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובנדאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחזר ונתחזק בדעתו, והתחיל שוב להעתייר ולדבר לפני השם יתברך כנ"ל, וכן היה כמה פעמים:

כל כך לה' יתברך עד שגם הוא בעניו הגדולה אינו מונע את עצמו מלהקריב קרבן לה', דהינו בחינת קרבן מנחה שהוא בחינת נפש בחינת רצון. (הלכות ברכת הריח - הלכה ה', אות ח')

ביג מלח ברית אלקיך..

אמר רבותינו ז"ל: נאמר יברית' במלח ונאמר יברית' בישורין פי היסורין הם בחינת מלח, שפולטין מהאדם כל הדמים רעים, שממם באין כל התאוות וכל החטאים, שמשם נמשכין כל הכפירות וכל הקשיות והסורין אמונה.

ועל-כן בשזוכה עלידי יסורין להתעורר בתשובה ולפשפש במעשיו ולפתח ולנקב לבו האבן, שזה בחינת מליקה בכלי מנקב דיקא, אז זוכה עלידי-זה לגרש ולפלט כל הדמים הרעים, שהם כל התאוות, ולזכות לאמונה שלמה. וכן עלידי תענית והתעוררות התשובה ולב נשבר כנ"ל, וזכה גם-כן לזה. (הלכות חלב ודם ד', י"א לפי אוצר היראה - יסורין וישועה, י"ג)

הכו לאשמה בה..

לאשמה בה - ראשי תבות: ליאל אישר שיבת מיכל הימעשים ביום השביעי.

פגם אדם הראשון היה אשר היה דוחק את השעה, שלא המתין עם זוגו עד ליל שבת ולא די בזה רק רצה תכף לידע כל הידיעות שהיו נעלמים ממנו שזה היה עקר הסתת הנחש כמו שכתוב והייתם באלקים ידעי טוב ורע. ואפלו אם היה כובש תאוותו ולא היה אוכל מעץ הדעת וכו' גם-כן היה צריך להמתין לשועת ה' ולהתפלל בתחנונים עד שהיה משיג מה שהיה מוכן להשיג. הוא אויל בתר אפכא שלא כבש תאוותו ולא רצה להמתין אף גם רצה לידע ולהשיג מיד כל הידיעות הנעלמות.

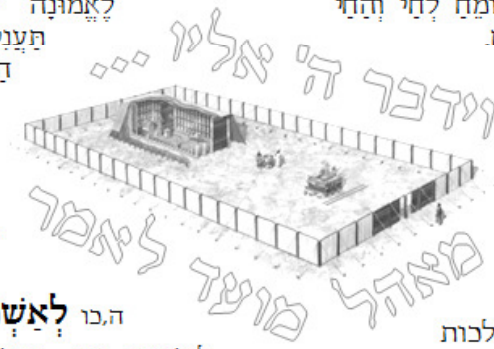
שזהו בחינת פגם גולה וכו' כמבואר בפנים, ותקונו היה עלידי שבת, כי שבת אגן עלוהי, זה שמסימת פרשת גול (ויקרא ה) "לאשמה בה", ראשי תבות: ליאל אישר שיבת מיכל הימעשים ביום השביעי, כמבואר, והבן: (הלכות נויקין א', ז')

שבת ויקרא

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

א.ב אדם פי יקריב מכם קרבן..

נקרא "קרבן" שמקרב ומעלה כל דבר לשרשו, עד שנכלל הכל בבחינת אדם, בבחינת (ויקרא א, ב) אדם פי יקריב מכם קרבן וכו' מן ההקמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם, שיעלה מבהמה מבקר וצאן לבחינת "קרבנכם" דיקא, דהינו קרבן שלכם שאתם בני-אדם, דהינו שיעלה ההקמה בבחינת אדם, שזהו עקר בחינת קרבן, כמובן בפגנות (לקוטי תורה פרשת ויקרא) שצריכין בקרבן להעלות הדומם לצומח והצומח לחי החי למדבר שהוא האדם.

שעלידי זה מוצאין כל האבות, בחינת הניצוצות והנפשות הנפולין, שהם בחינת כפרת כל החטאים שהיו עלידי הקרבנות: (הלכות ברכת הפרות ה', י"ט)

ג.א ונפש פי תקריב קרבן מנחה..

פרש רש"י: לא נאמר נפש אלא במנחה, מי דרכו להקריב מנחה, עני, מעלה אני עליו כאלו הקריב נפשו. נפש זה בחינת רצון השתוקקות חזק במסירת נפש. פי כל הקרבנות של בהמות ועופות שסומכין עליהם ושוחטין אותם וכו' זה בחינת זבחת היצר כמבואר, אבל המנחה אין בה שחיטה, והיא בחינת קרבן עני, אין עני אלא מן הדעת (נדרים מא), הינו מי שהוא עני במעשים טובים ואין בו דעת לזבח את יצרו לגמרי ואף-על-פי-כן הוא רוצה להקריב קרבן לה' נתנה לו התורה עצה שיקריב את נפשו הינו רצונו, שזהו בחינת קרבן מנחה שנאמר בה נפש שהיא קרבן עני שאין בה שום שחיטה ואף-על-פי-כן היא יקרה מאד בעיני ה' יתברך מאחר שרצונו חזק

תְּשִׁי יִשְׂרָאֵל

שיחות נלהבות מפי רבי ישראל זצ"ל

רבי נתן ב"ר פנחס יהושע בייטלמאכר זצ"ל

אצל רבי נתן בייטלמאכר (הבעל השני של הצדקת מרת גיטליה עליה השלום, אחר שנתאלמנה מרבי ישראל קרוהר זצ"ל) - לא היה לו בנים לא עלינו, הוא יושב עם אשה ולא היה להם בנים. הוא נשא את גיטליה, בשהייתי מגיע לירושלים הייתי אצל גיטליה - אצל רבי נתן, היה לי הכל זה ענן אחר לגמרי! הייתי יושב עמו אצל השלחן, ראיתי את התנועות שלו, ודבור שלו - ענן אחר לגמרי!

הוא היה... זה לא היה כמו רבי ישראל - אבל היה...

האבא שלו היה רבי פנחס יהושע, רבי פנחס יהושע היה מתלמידי רבי נתן, הוא היה אדם גדול - ו'אמת'... מ'בית חרשת' הזה...

ורבי נתן - הלא הוא היה האבא שלו - ב'שהיה מדבר מאמיו, ב'שהיה מדבר מרבי פנחס יהושע - שמעתי שהוא גנוע

הכלל, הוא התפלא מה שהוא ראה אצל אביו, הרגיש שהוא רחוק מן הכל - הוא ראה כאלה...

(השואל: אתם זוכרים אזה מעשיות מרבי פנחס יהושע?) שמעתי, אבל אינני זוכר. שמעתי משהו ממנו - מאנשי שלומינו - מרבי נתן. (השואל: הוא היה למת? כן, בודאי, הוא היה למדן - הוא היה בקי בתנ"ך בעל פה! הוא היה יחכם עתיק, ובר דעת גדול, ו'אמת' - זה ענן אחר לגמרי...

אבל כל זה ב'פח של רבנו הקדוש - מרבי נתן.

לבושי ובגדי בגשמיות וברוחניות, ותשמר צאתי ובואי לחיים טובים ולשלום מעתה ועד עולם.

ותוכני ברחמיך שאזכה למלאת גרוני של תלמידי חכמים אמתיים וכן המשמח, ואזכה שיבואו לשמחה גדולה על ידי, ותעזר לי ותושיעני ותרחיב את ידי שאזכה לתן לתלמידי חכמים וצדיקים אמתיים מעות הרבה על פדיון נפשי ונפש בני ובנותי וכל יוצאי חלצי בתוך נפשות כלליות עמך ישראל, עד שנוכה ברחמיך שיהיו נמתקין כל הדינים ב'שרשן ויתגבר מדת החסד על מדת הדין.

ותעורר ברחמיך

החסד העליון עלינו,

ומשם יהיו נמשכין

עלינו חסדים

טובים תמיד

וצדקה וברכה ורחמים

וחיים ושלום, וטוב יהיה

בעיניך לברכנו ולברך את כל

עמך ישראל בכל עת ובכל

שעה בשלומך הטוב.

ותירבה השלום בעולם ויקים מקרא שכתוב, "וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך. שלום רב לאוהבי תורתך ואין כמו מכשול. וראה בנים לבניך שלום על ישראל. יהי שלום בחילך שלחה בארמונותיך. למען אחי ורעי אדברה פא שלום בך. למען בית ה' אלקיני אבקשה טוב לך. ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה מ"א)

חיזוק השבוע

ואני שמעתי מתלמידי הקדוש אשר סמך ידיו גלילי זהב טהור עליו, אשר מה שנאמר בדברי חז"ל אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו - נאמר עתה על ספרי רבנו הקדוש זצוק"ל. פי רבנו ז"ל אמר, שבכל תורה ותורה כלול כל דברי תורה שבכתב ושבעל פה, והם שרשי התורה...

(קונטרס הצירופים מרבי נתן מטבריה תלמיד מהר"ת מתוך ספר קיום התורה)

תפילה

תמיד לעולם ועד, ותמשיך ותחבר ותקשר הנוצח של השבעה שמות אלו עם העמודים, ויתחברו ויתקשרו יחד בסוד "ווי העמודים וחשוקיהם כסף", ועל-ידיה יהיה נמשך עלינו החסד העליון שהוא סוד הכסף הטהור והקדוש, ועל-ידיה יתבטלו כל הדינים מעלינו ומעל זרענו ומעל כל זרע עמך ישראל לעולם, ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ובפרט לפלוני בן פלוני וכו'), אל נא רפא נא לו, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיהם ולכל מכאוביהם, ותשיבם לאיתניהם בקרוב, ותשלח להם מהרה רפואה שלמה מן השמים, רפואת הנפש ורפואת הגוף, פי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה.

ותרחם עלינו ותעזר לנו ותקדשנו בקדשתך העליונה, ותוכני ברחמיך ותתן לנו כח מאתך שיהיה לאל ידיו גם כן לעשות פדיון להמתיק דינים מכל ישראל בכלליות ובפרטיות, ולהמשיך חסד לכל הצריכים חסד על-ידי שאקבל כסף הפדיון לתוך ידי, או על-ידי שתית יין המשמח בקדשה גדולה, ואזכה להרים ידי ורגלי לה' "אל עליון קנה שמים וארץ" באמת ובאמונה שלמה ובהתלהבות הלב דקדשה, בשמחה גדולה כרצונך הטוב.

ותמשיך עלי השמירה העליונה הנמשך מחשמ"ל העליון, ותטהר אותי ואת

עצות ותפילות

פדיון ב'

הממלא גרוני של תלמידי חכמים וכן נחשב כמו פדיון (לקוטי מוהר"ן - סימן מ"א).

ותוכני לתן תמיד מעות על פדיון לצדיקי הדור האמתיים, ותעורר ברחמיך שרש הדינים הקדושים שבבינה שהם, יד הגדולה, יד החזקה, יד הרמה. ויתעורר ברחמיך שם של מ"ב שהוא, אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה. קבל רנת עמך שגבנו טהרנו טרא. נא גבור דורשי חודך כבבת שמרם. פרכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם. חסין קדוש ברב טובך נהל עדתך. יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך. שועתנו קבל ושמע צעקתינו יודע תעלמות. ובזכות כל השבעה שמות שכל אחד של ששה אותיות המצרפים בתפלה זו בראשי תבות שהוא שם של מ"ב, על-ידיה יתקו הדינים ב'שרשן.

ותעורר ברחמיך, רחמים העליונים מאור הפנים, ותעורר ש"ע נהורין של הפנים העליונים ויחית הורתא" שהם מספר בשלמים, ועל-ידיה תמתיק ותבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל

